

CHƯƠNG 7

1/. Tranh luận về truyền thống (Mc 7,1-23).

¹Có những người Pha-ri-sêu và một số kinh sư tụ họp quanh Đức Giê-su. Họ là những người từ Giê-ru-sa-lem đến. ²Họ thấy vài môn đệ của Người dùng bữa mà tay còn ô uế, nghĩa là chưa rửa. ³Thật vậy, người Pha-ri-sêu cũng như mọi người Do-thái đều nắm giữ truyền thống của tiền nhân : họ không ăn gì, khi chưa rửa tay cẩn thận ;

⁴thức gì mua ngoài chợ về, cũng phải rửa nước đã rồi mới ăn; họ còn giữ nhiều tập tục khác nữa như rửa chén bát, bình lọ và các đồ đồng. ⁵Vậy, người Pha-ri-sêu và kinh sư hỏi Đức Giê-su: “Sao các môn đệ của ông không theo truyền thống của tiền nhân, cứ để tay ô uế mà dùng bữa?” ⁶Người trả lời họ : “Ngôn sứ I-sai-a thật đã nói tiên tri rất đúng về các ông là những kẻ đạo đức giả, khi viết rằng :

Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng, còn lòng chúng thì lại xa Ta. ⁷Chúng có thờ phượng Ta thì cũng vô ích, vì giáo lý chúng giảng dạy chỉ là giới luật phàm nhân. ⁸Các ông gạt bỏ điều răn của Thiên Chúa, mà duy trì truyền thống của người phàm.” ⁹Người còn nói : “Các ông thật khéo coi thường điều răn của Thiên Chúa để nắm giữ truyền thống của các ông.

¹⁰Quả thế, ông Mô-sê đã dạy rằng : *Người hãy thờ cha kính mẹ và kẻ nào nguyên rửa cha mẹ, thì phải bị xử tử !* ¹¹Còn các ông, các ông lại bảo : ‘Người nào nói với cha với mẹ rằng : những gì con có để giúp cha mẹ đều là *co-ban* nghĩa là lễ phạm đã dâng cho Chúa’ rồi, ¹²và các ông không để cho người ấy làm gì để giúp cha mẹ nữa. ¹³Thế là các ông lấy truyền thống các ông đã truyền lại cho nhau mà huỷ bỏ lời Thiên Chúa. Các ông còn làm nhiều điều khác giống như vậy nữa !”

Những Cuộc Tranh Luận Của ĐG Với Người Pharisiêu Và Kinh Sư

1/. Cuộc tranh luận về những truyền thống

- Những người Do Thái coi sự ô uế đến từ bên ngoài do đó họ rất quan tâm đến những việc nhỏ nhặt như, rửa tay trước khi ăn, rửa sạch thức ăn mua từ chợ về, rửa sạch chén bát...
- Họ cũng có những tập tục kỳ lạ như việc giữ luật cô-ban. Ta có thể hiểu luật Cô-ban này như là việc xin lễ cầu cho cha mẹ (và chỉ cần xin lễ thôi) và không còn buộc phải giúp cha mẹ về đời sống vật chất nữa.
- Ngôn sứ I-sai-a đã nói về việc tuân giữ các truyền thống sai trái này (*xem Is 29,13*)

**Cái gì làm cho con người ra ô uế ?*

14 Sau đó, Đức Giê-su lại gọi đám đông tới mà bảo: “Xin mọi người nghe tôi nói đây, và hiểu cho rõ: **15** Không có cái gì từ bên ngoài vào trong con người lại có thể làm cho con người ra ô uế được; nhưng chính cái từ con người xuất ra, là cái làm cho con người ra ô uế. **16** Ai có tai nghe thì nghe !” **17** Khi Đức Giê-su đã rời đám đông mà vào nhà, các môn đệ hỏi Người về dụ ngôn ấy.

18 Người nói với các ông : “Cả anh em nữa, anh em cũng ngu tối như thế sao ? Anh em không hiểu sao ? Bất cứ cái gì từ bên ngoài vào trong con người, thì không thể làm cho con người ra ô uế, **19** bởi vì nó không đi vào lòng, nhưng vào bụng người ta, rồi bị thải ra ngoài ?” Như vậy là Người tuyên bố mọi thức ăn đều thanh sạch.

20 Người nói : “Cái gì từ trong con người xuất ra, cái đó mới làm cho con người ra ô uế. **21** Vì từ bên trong, từ lòng người, phát xuất những ý định xấu : tà dâm, trộm cắp, giết người, **22** ngoại tình, tham lam, độc ác, xảo trá, trác táng, ganh tị, phỉ báng, kiêu ngạo, ngông cuồng. **23** Tất cả những điều xấu xa đó, đều từ bên trong xuất ra, và làm cho con người ra ô uế.”

THỨ TƯ, TUẦN V TN

**“NHỮNG GÌ TỪ CON NGƯỜI TA XUẤT RA
ĐÓ LÀ CÁI LÀM CHO NGƯỜI TA RA Ô UẾ”**

(Mc 7,14-23)

* ĐG giải thích cái làm cho người ta ra ô uế.

- Sự ô uế không đến từ bên ngoài
- Sự ô uế phát xuất từ bên trong (*Mc 7, 21-23*)

*"Những gì từ con người ta xuất ra, đó là cái làm
cho người ta ra ô nhiễm" (Mc 7,14-23)*

2/.Đức tin của người phụ nữ Phê-ni-xi xứ Xy-ri (Mc 7,24-30).

24Đức Giê-su đứng dậy, rời nơi đó, đến địa hạt Tia. Người vào một nhà nọ mà không muốn cho ai biết, nhưng không thể giấu được. **25**Thật vậy, một người đàn bà có đứa con gái nhỏ bị quỷ ám, vừa nghe nói đến Người, liền vào sấp mình dưới chân Người.

²⁶Bà là người Hy-lạp, gốc Phê-ni-xi thuộc xứ Xy-ri. Bà xin Người trừ quỷ cho con gái bà. ²⁷Người nói với bà : “Phải để cho con cái ăn no trước đã, vì không được lấy bánh dành cho con cái mà ném cho chó con.” ²⁸Bà ấy đáp : “Thưa Ngài, đúng thế, nhưng chó con ở dưới gầm bàn lại được ăn những mảnh vụn của đám trẻ con.” ²⁹Người nói với bà : “Vì bà nói thế, nên bà cứ về đi, quỷ đã xuất khỏi con gái bà rồi.” ³⁰Về đến nhà, bà thấy đứa trẻ nằm trên giường và quỷ đã xuất.

2/.Đức tin của người phụ nữ gốc Phê-ni-xi xứ Xy-ri (*bản đồ 176/358*).

- Bà là người gốc Phê-ni-xi xứ Xy-ri người ngoại.
- Niềm tin mãnh liệt của người phụ nữ này.
- ĐG đã chữa lành cho con gái bà.

Barnabas travel to Antioch
Barnabas sent to Jerusalem
Barnabas return to Antioch
of Agrippa I

Paul returns to his
town of Tarsus.

ANEAN

3. Paul baptized and preaches about his newfound faith.

2. Paul has a vision of Jesus and converts.

4. Paul flees to Arabia then returns to Jerusalem

ĐG tại miền Ty-rơ và Si-đôn: Đức Giê-su âm thầm lui về miền ngoại giáo này (Mc 7,24) có thể là để tránh sự dòm ngó của nhóm Pha-ri-sêu cũng như sự nồng nhiệt của quần chúng sau vụ hoá bánh ra nhiều (Mc 6,34-44). Nhưng đối chiếu với 11,21 thì có thể đọc ra một ý nghĩa thần học từ những địa danh này : Dân Do Thái từ chối ơn cứu độ thì dân ngoại được hưởng.

- ĐG chữa con gái người đàn bà xứ Ca-na-an (Ty-rơ và Si-đôn) bị quỷ ám.
- Người đàn bà Ca-na-an nài xin ĐG chữa lành cho con bà bị quỷ ám.
- Câu trả lời gây sốc của ĐG: *“Không nên lấy bánh dành cho con cái mà ném cho lũ chó con”* (Mt 15, 26).

**Người đáp:
“Không nên lấy
bánh dành cho con
cái mà ném cho lũ chó con.”**

➤ Câu nói này thực sự khiến cho nhiều người cảm thấy khó chịu về thái độ của ĐG, có vẻ như ĐG cũng khinh dễ người ngoại giáo. Nhưng thực ra, ĐG muốn sửa cái quan niệm sai lầm này của người Do Thái: coi những người ngoại như những con chó.

➤ ĐG chẳng những không coi thường, không khinh dễ nhưng Ngài còn lắng nghe và đáp lời nguyện xin bằng cách chữa lành con của người đàn bà xứ Ca-na-an.

➤ Đức tin mạnh mẽ của người đàn bà Ca-na-an.

Byblos

Beirut

Sidon

Tyre

SYRIA

PHOENICIA

Damascus

Mediterranean Sea

Egypt

"CÁC CHÓ CON CŨNG ĐƯỢC ĂN NHỮNG MỤN BÁNH RƠI DƯỚI BÀN"

(Mc 7, 24-30)

THỨ NĂM, TUẦN V TN

3/.Chữa người điếc ở miền thập tỉnh (Mc 7,31-37).

³¹Đức Giê-su lại bỏ vùng Tia, đi qua ngã Xi-đôn, đến biển hồ Ga-li-lê vào miền Thập Tỉnh. ³²Người ta đem một người vừa điếc vừa ngọng đến với Đức Giê-su, và xin Người đặt tay trên anh. ³³Người kéo riêng anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào lỗ tai anh, và nhỏ nước miếng mà bôi vào lưỡi anh. ³⁴Rồi Người ngước mắt lên trời, rên một tiếng và nói : “*Ép-pha-tha !*”, nghĩa là : “Hãy mở ra !”

³⁵Lập tức tai anh ta mở ra, lưới như hết bị buộc lại. Anh ta nói được rõ ràng. ³⁶Đức Giê-su truyền bảo họ không được kể chuyện đó với ai cả. Nhưng Người càng truyền bảo họ, họ lại càng đồn ra. ³⁷Họ hết sức kinh ngạc, và nói : “Ông ấy làm việc gì cũng tốt đẹp cả : ông làm cho kẻ điếc nghe được, và kẻ câm nói được.”

4. Đức Giê-su chữa người vừa điếc vừa ngọng

Tóm Kết Chương 7

1/. Tranh luận về truyền thống.

2/. Đức tin của người phụ nữ Phê-ni-xi ở vùng Tyr và Sidon.

3/. Chữa người câm ở miền Thập Tỉnh

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.*

(Tv 119,105)

Hết Chương 7

Cám Ơn Vì Đã Xem

CHƯƠNG 8

1/. Hóa bánh lần II cho 4.000 người ăn (Mc 8,1-10).

¹Trong những ngày ấy, lại có một đám rất đông, và họ không có gì ăn, nên Đức Giê-su gọi các môn đệ lại mà nói : ²“Thầy chạnh lòng thương đám đông, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi mà không có gì ăn ! ³Nếu Thầy giải tán, để họ nhịn đói mà về nhà, thì họ sẽ bị xỉu dọc đường. Trong số đó, lại có những người ở xa đến.”

⁴Các môn đệ thưa Người : “Ở đây, trong nơi hoang vắng này, lấy đâu ra bánh cho họ ăn no ?”

⁵Người hỏi các ông : “Anh em có mấy chiếc bánh ?” Các ông đáp : “Thưa có bảy chiếc.” ⁶Người truyền cho họ ngồi xuống đất. Rồi Người cầm lấy bảy chiếc bánh, dâng lời tạ ơn, và bẻ ra, trao cho các môn đệ để các ông dọn ra. Và các ông đã dọn ra cho đám đông.

⁷Các ông cũng có mấy con cá nhỏ. Người đọc lời chúc tụng, rồi bảo các ông dọn luôn cá nữa. ⁸Đám đông đã ăn và được no nê. Người ta nhặt lấy những mẩu bánh còn thừa : bảy giỏ! ⁹Mà đám đông có khoảng bốn ngàn người. Người giải tán họ. ¹⁰Lập tức, Đức Giê-su xuống thuyền với các môn đệ và đến miền Đan-ma-nu-tha.

Những Phép Lạ Đức Giêsu Làm Tại Ga-li-lêa

Giê-su
làm cho
bánh hoá
nhiều lần
thứ hai
(Mt 15,

2/. Xin dầu lạ (Mc 8,11-13).

11 Những người Pha-ri-sêu kéo ra và bắt đầu tranh luận với Đức Giê-su, họ đòi Người một dầu lạ từ trời để thử Người. **12** Người thở dài nã nuột và nói : “Sao thế hệ này lại xin một dầu lạ ? Tôi bảo thật cho các ông biết : thế hệ này sẽ không được một dầu lạ nào cả.” **13** Rồi bỏ họ đó, Người lại xuống thuyền qua bờ bên kia.

3/ Men Pha-ri-sêu và men Hê-rô-đê (Mc 8,14-21).

¹⁴Các môn đệ quên đem bánh theo ; trên thuyền, các ông chỉ có một chiếc bánh. ¹⁵Người răn bảo các ông : “Anh em phải coi chừng, phải đề phòng men Pha-ri-sêu và men Hê-rô-đê !” ¹⁶Và các ông bàn tán với nhau về chuyện các ông không có bánh. ¹⁷Biết thế, Người nói với các ông : “Sao anh em lại bàn tán về chuyện anh em không có bánh ? Anh em chưa hiểu chưa thấu sao ? Lòng anh em ngu muội thế !”

¹⁸ Anh em có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe ư ? Anh em không nhớ sao : ¹⁹ khi Thầy bẻ năm chiếc bánh cho năm ngàn người ăn, anh em đã thu lại được bao nhiêu thùng đầy mầu bánh ?” Các ông đáp : “Thưa được mười hai.” ²⁰ “Và khi Thầy bẻ bảy chiếc bánh cho bốn ngàn người ăn, anh em đã thu lại được bao nhiêu giỏ đầy mầu bánh ?” Các ông nói : “Thưa được bảy.” ²¹ Người bảo các ông : “Anh em chưa hiểu ư ?”

4/ Chữa người mù ở Bết-xai-đa (Mc 8,22-26).

22 Đức Giê-su và các môn đệ đến Bết-xai-đa. Người ta dẫn một người mù đến và nài xin Đức Giê-su sờ vào anh ta. **23** Người cầm lấy tay anh mù, đưa ra khỏi làng, rồi nhỏ nước miếng vào mắt anh, đặt tay trên anh và hỏi : “Anh có thấy gì không ?”

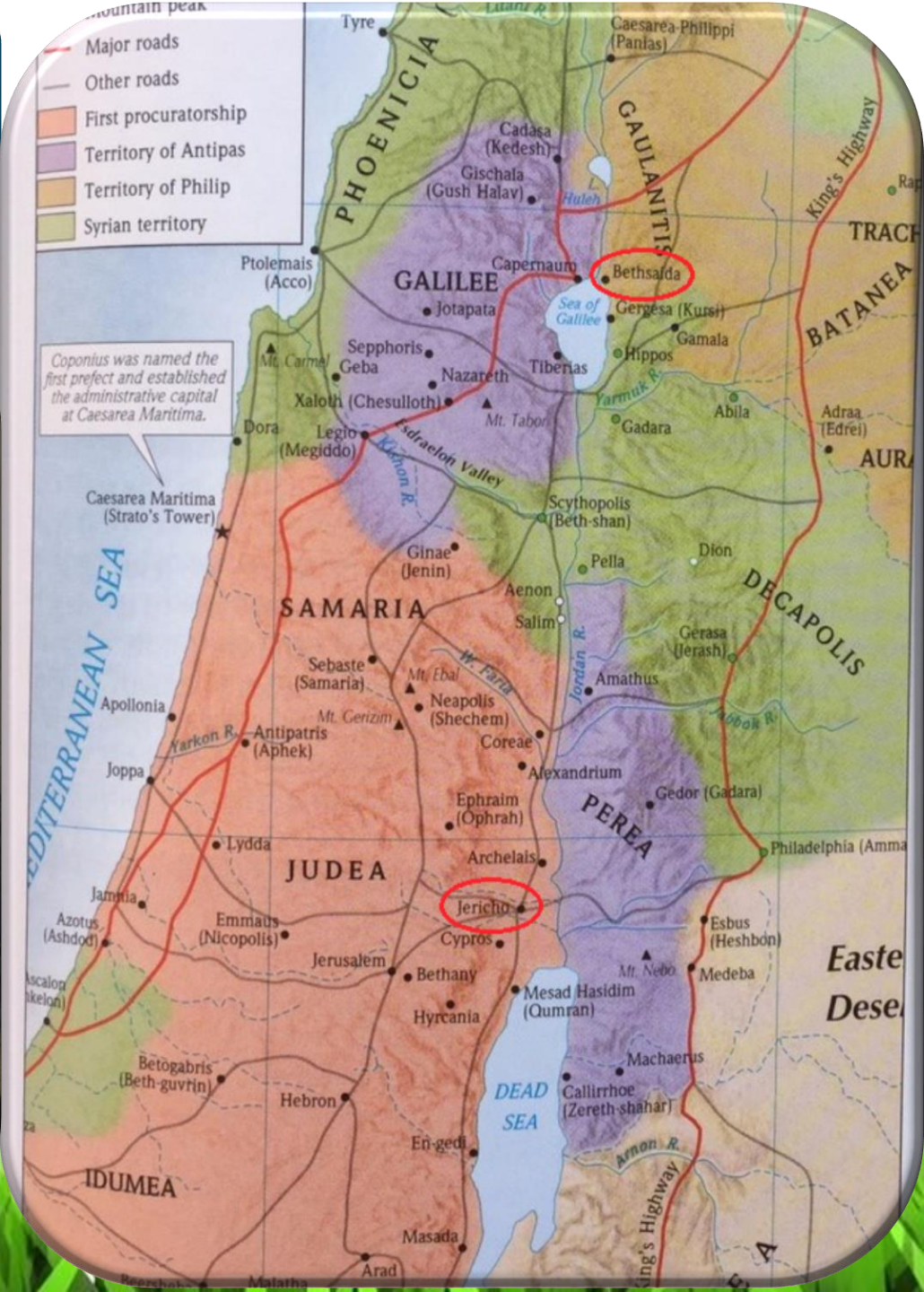

²⁴ Anh ngược mắt lên và thưa: “Tôi thấy người ta, trông họ như cây cối, họ đi đi lại lại.” ²⁵ Rồi Người lại đặt tay trên mắt anh, anh trông rõ và khỏi hấn; anh thấy tỏ tường mọi sự. ²⁶ Người cho anh về nhà và dặn : “Anh đừng có vào làng .”

4/. Đức Giê-su chữa người mù (lần I) ở Bết-xai-đa. (Bản đồ 145/285)

PHẦN III

MÀU NHIỆM BẮT ĐẦU

ĐƯỢC TỎ LỘ RA.

5/ Ông Phê-rô tuyên xưng (Mc 8,27-30).

²⁷Đức Giê-su và các môn đệ của Người đi tới các làng xã vùng Xê-da-rê Phi-líp-phê. Dọc đường, Người hỏi các môn đệ: “Người ta nói Thầy là ai?” ²⁸Các ông đáp: “Họ bảo Thầy là ông Gio-an Tẩy Giả, có kẻ thì bảo là ông Ê-li-a, kẻ khác lại cho là một ngôn sứ nào đó.” ²⁹Người lại hỏi các ông: “Còn anh em, anh em bảo Thầy là ai?” Ông Phê-rô trả lời: “Thầy là Đấng Ki-tô.” ³⁰Đức Giê-su liền cấm ngặt các ông không được nói với ai về Người.

5/. Phê-rô tuyên xưng "Thầy là Đấng Ki-tô".

"Who do you say that Jesus is?"

**"Thầy là Đấng Ki-tô."
(Mc 8,29)**

6/. Tiên báo Thương Khó lần I (Mc 8,31-33).

31 Rồi Người bắt đầu dạy cho các ông biết: Con Người phải chịu đau khổ nhiều, bị các kỳ mục, thượng tế cùng kinh sư loại bỏ, bị giết chết và sau ba ngày sẽ sống lại. **32** Người nói rõ điều đó, không úp mở. Ông Phê-rô liền kéo riêng Người ra và bắt đầu trách Người. **33** Nhưng khi Đức Giê-su quay lại, nhìn thấy các môn đệ, Người trách ông Phê-rô : “Xa-tan ! Lui lại đằng sau Thầy ! Vì tư tưởng của anh không phải là tư tưởng của Thiên Chúa, mà là của loài người.”

**6/. Đức
Giê-su
loan báo
cuộc
Thương
Khó (lần
thứ I)**

Người bảo rằng: "Con Người phải chịu
đau khổ nhiều, bị các kỳ mục, thượng tế
cùng kinh sư loại bỏ,

7/. Điều kiện làm môn đệ (Mc 8,34-38).

³⁴Rồi Đức Giê-su gọi đám đông cùng với các môn đệ lại. Người nói với họ rằng : “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo. ³⁵Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất ; còn ai liều mất mạng sống mình vì tôi và vì Tin Mừng, thì sẽ cứu được mạng sống ấy.

36 Vì được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì người ta nào có lợi gì ? **37** Quả thật, người ta lấy gì mà đổi lại mạng sống mình ? **38** Giữa thế hệ ngoại tình và tội lỗi này, ai hổ thẹn vì tôi và những lời tôi dạy, thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn vì kẻ ấy, khi Người ngự đến cùng với các thánh thiên thần, trong vinh quang của Cha Người.”

8/. Những điều kiện để theo Đức Giê-su

**Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình,
vác thập giá mình mà theo.**

Mc 9, 34

Tóm Kết Chương 8

- 1/.Bánh hóa nhiều lần II cho 4.000 người ăn.
- 2/.Đòi dầu lạ.
- 3/.Men biệt phái.
- 4/.Chữa người mù thành Bết-sai-đa.
- 5/.Phê-rô tuyên xưng.
- 6/.Tiên báo Thương khó lần I.
- 7/.Điều kiện trở thành môn đệ.

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.*
(Tv 119,105)

Hết Chương 8
Cám Ơn Vì Đã Xem